

lovforslagets § 31 om tilbudspligt skulle være afgørende for, om en erhverver af en aktiepost havde pligt til at afgive købstilbud til de øvrige aktionærer. Det fremgik af notatet, at dette kriterium ikke svarede til den koncerndefinition, der anvendtes i selskabs- og regnskabslovgivningen. I stedet kunne man anvende årsregnskabslovens moderselskabsdefinition, hvilket – ifølge notatet – ville indebære, at kriteriet for at udløse købstilbud ville være, at erhververen »besidder flertallet af stemmerettighederne i selskabet eller har ret til at udnævne eller afsætte flertallet af medlemmerne af bestyrelsen eller efter vedtægterne eller aftale med aktionærerne råder over flertallet af stemmerettighederne«.

Denne gengivelse af moderselskabsdefinitionen i årsregnskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 574 af 24. juni 1994 om visse selskabers aflægelse af årsregnskab m.v., nu lovbekendtgørelse nr. 526 af 17. juni 1996) omfattede litra a-d i § 1, stk. 2, nr. 6. Imidlertid havde årsregnskabsloven ud over disse 4 kriterier et 5. kriterium, der var udeladt af notatet. Ifølge dette var et selskab et moderselskab, hvis det »besidder kapitalandele i en virksomhed og udøver en bestemmende indflydelse over denne«. Dette kriterium omfattede dermed faktisk kontrol baseret på spredningen af ejerskabet til et selskabs øvrige aktier, hvorved et aktieselskab kan kontrolleres, uden at en ejer råder over mere end 50 % af stemmerettighederne. Det fremgik ikke af notatet, at det 5. kriterium var udeladt.

I lighed med formuleringen i årsregnskabsloven fandtes der i § 2, stk. 2, i aktieselskabsloven (lovbekendtgørelse nr. 572 af 24. juni 1994 om aktieselskaber, nu lovbekendtgørelse nr. 545 af 20. juni 1996) en moderselskabsdefinition indeholdende de samme 5 kriterier.

222. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udarbejdede den 24. august 1995 på opfordring af Erhvervsministeriet et notat om indflydelsesbegrebet i aktieselskabslovens § 2 sammenholdt med indflydelsesbegrebet i § 31 i lovforslaget til værdipapirhandel fra maj 1995.

Det fremgik heraf, at § 31 i det tidligere lovforslag ville medføre en pligt til at fremsætte købstilbud ved indtræden af den blotte mulighed for at udøve bestemmende indflydelse, og at faktisk kontrol baseret på spredningen af ejerskabet til et selskabs øvrige aktier ville henhøre under det 5. kriterium i aktieselskabslovens § 2, stk. 2.

Endvidere fremgik det af notatet, at Erhvervsministeriet havde anmodet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om eventuelt at give et bud på, hvordan man kunne ændre bestemmelsen om tilbudspligt i det tidligere lovforslag, så den tilnærmedes aktieselskabslovens § 2, samt forslag til bemærkninger, som styrelsen ønskede indføjet til den ændrede bestemmelse. Af notatet fremgik det imidlertid, at styrelsen havde aftalt med ministeriet, at ministeriet selv skulle forestå udarbejdelsen af dette.

223. Rigsrevisionen konstaterede i forbindelse med sagsgennemgang i Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Økonomiministeriet (som nyt ressortministerium for fondsbørslovgivningen), at det ikke var muligt fuldt ud at følge sagsbehandlingen vedrørende ændringen af formuleringen af bestemmelsen om tilbudspligt i § 31, stk. 1, i forslaget til lov om værdipapirhandel. I Erhvervsministeriets sager forelå der således ikke materiale om de overvejelser, der lå bag den konkrete formulering eller oplysninger om, hvor beslutningen om ændringen blev truffet. Endvidere bemærkede Rigsrevisionen, at der i Erhvervsministeriets sager forekom materiale, der ikke var journaliseret.

Rigsrevisionen anmodede derfor i februar 1998 Erhvervsministeriet om at oplyse, om der i ministeriet beroede andet yderligere materiale, der kunne belyse ændringen af værdipapirhandelsloven.

Erhvervsministeriet oplyste hertil, at der på departementets sager beklageligvis forekom sagsakter, der ikke var registreret i departementets journalsystem. I den forbindelse ville departementets retningslinjer for journalisering blive gennemgået og indskærpet over for departementets medarbejdere. Endvidere noterede Erhvervsministeriet sig Rigsrevisionens bemærkning om, at det ikke umiddelbart havde været muligt at følge sagsbehandlingen af værdipapirhandelsloven.

Rigsrevisionen har således ikke haft mulighed for at vurdere de nærmere omstændigheder vedrørende ændringen af værdipapirhandelslovens bestemmelser om tilbudspligt.

224. Erhvervsministeriet har efterfølgende over for Rigsrevisionen oplyst, at den ministerielle sagsbehandling bestod i at udarbejde oplæg til en politisk kompromisløsning med henblik